

Gróf Tisza Lajos elnöki beszéde az Országos Erdészeti Egyesület 1886-ik évi rendes közgyűlésén.

Folyó hó 9-én mult 20 éve annak, hogy az országos erdészeti egyesület a Köztelken, az országos gazdasági egyesületnek e végre testvéries szivélyességgel átengedett helyiségében megalakult és helyébe lépett az 1851-ben — nagyrészt idegen ajku erdőtisztek által létre hozott — úgynevezett „magyar erdészeti egylet“-nek, a mely, bár eleinte kivált, az erdészet érdekében nagy buzgóságot igyekezett is kifejteni, de idegenszerű iránya, német nyelven szerkesztett szakközlönye által, nem volt képes az országban maga és az általa felkarolt ügy iránt rokonszenvet ébresztetni; úgy hogy a 60-as évek elején a magyar erők mind inkább félre vonultak, s a magyar erdészeti irodalom úttörői: Divald Adolf és néhai Wagner Károly (a társulati német szakközlönytől külön válva) az „Erdészeti Lapok“-at megalapították.

Az ezen lapok által életre hívott irányt úgy a magyar szakemberek, mint az országos gazdasági egyesület magukévá tévén, mind nagyobb mérvet öltött a mozgalom, mely végeredményében az úgynevezett „magyar erdészeti egylet“ elárvulására és az országos erdészeti egyesület megalakulására vezetett.

Ez utóbbi felszívta magába az előbbiből mind azt a mi abban életképes volt, míg a heterogén elemek teljesen kiváltak és félre vonultak, s az úgynevezett „magyar erdészeti egylet“ mintegy 100 frt összes vagyonát és az 50-es évek kormánya által megerősített alapszabályait átengedvén az új társulatnak, teljesen feloszlott.

20 évvel ezelőtt volt tehát az egyesületnek alakulásakor: vagyona circa 100 frt, tagjainak száma 653.

Magyar erdészeti irodalom, a fentemlített és sok nehézséggel küzdő „Erdészeti Lapok“ néhány füzetét kivéve (mely magánvállalat volt), általában nem létezett.

Ez volt a kiindulási pont. Ma az „Országos Erdészeti Egyesület“ tőkevagyonra (az egyesületi széképület értékét és az alapítványokat számítva) kerekszámban 224.000 ft.

A tagjainak száma 796 alapító, 872 évdijas, összesen 1668.

Az irodalmat illetőleg önérettel mutathat, kezdve az időközben megszerzett „Erdészeti Lapok“-nak, mint egyleti folyóiratnak mind tartalmasabbá vált füzetein, azon magyar szakmunkákra, melyek az elmúlt husz év lefolyása alatt az egyesületnek részint közvetlen, részint közvetett befolyása folytán a magyar erdészeti irodalmat gazdagították.

Minek tulajdonítható ezen 20 év alatt elért eredmény?

Első helyen azon szellemnek, mely magát az új alakulást szülte, s az egyesületet azon időtől fogva folyton átlengi, és a mely számára a magyar erdőtulajdonos és gazdaközönség rokonszenvét megszerezte.

Továbbá az alakuló gyűlésen szerencsésen megválasztott tiszti kar buzgóságának.

Gróf Keglevich Béla, a társulatnak ekkor választott elnöke, az újja alakult egyesületnek minél szélesebb körben való ismertetése és szerény alaptőkájének gyarapítása érdekében, a táncmulatság rendezésén kezdve, a legtekintélyesebb férfiaknak az egyesület érdekeinek való megnyeréséig, fáradhatatlan buzgalommal kezdte meg és folytatta munkásságát, támogatva az igazgató-választmány, de kivált az egyesület buzgó titkárának (ki eleinte kivált titkár, pénztárnok, irodaigazgató, iktató, kiadó, irnok, majd lapszerkesztő volt egy személyben) közreműködésével.

A 20 év lefolyása alatt természetesen változtak a tisztviselői állásokon a személyek, de nem változott az akkor érvényre jutott szellem. Az egyesületnek nem csak tisztviselői, de tagjainak nagy része is versenyez egymással ma is, hogy az egyesület érdekét előmozdítsa.

Nem kis része van végül az eredmény elérésében azon önmérsékletnek, melylyel az egyesület, daczára folyton gyarapodó bevételeinek a kellő óvatossággal gyakran kedvencz eszméinek valószínűségét is eltudta évekre odázni, hogy anyagi erejét idő előtt — s a tőke veszélyeztetésével — el ne forgácsolja.

Hogy azonban a most említett szellem és buzgóság nem csak anyagi gyarapodásra vezetett, de az egyesület azon helyzetben van, hogy nem egy eredményt mutathat fel a nemzeti közérdek előmozdításának terén, ezt főleg köszönheti azon szerencsének, hogy megalakulása után csakhamar létrejött a nemzet történetében korszakot alkotó 1867-iki politikai átalakulás, mely a nemzetet visszaadta önmagának.

Csakis a nemzeti érdekeket felismerő törvényhozásnak és a magyar kormányának támogatása vezethetett megvalósulásra az egyesület kebelében felmerült és általa kifejtett nem egy egészséges eszmét.

Az egyesületnek a lefolyt 20 év alatti munkásságát illetőleg, nem akarok elébe vágni azon alapos és részletes emlékiratnak, melyet a mai alkalomra az egyesület érdemes titkára összeállított s a melynek felolvastatását kérni fogom, csak röviden kívánok rá mutatni az egyesületnek az erdő-törvény és a vadászati törvény létrejövetelében való közreműködésére, továbbá az erdő ügyek központi intézésének czélszerű szervezése, a községi erdők fentartása, az erdő megadóztatására vonatkozólag méltányos kulcs megállapítása, czélszerű vasuti szállítási tarifák behozatala, az erdőőri tan-

folyamok és iskolák felállítása, a selmeczi akadémián újabb tanszékek és ösztöndíjak felállítása körül kifejtett — és egy esetben sem eredménytelen — tevékenységére.

Az erdészeti magyar szakirodalom fejlesztésére és buzdítására 10.000 frt tőkével megalapította a „Deák Ferencz“ alapítványt.

Részt vett több nemzetközi országos és vidéki kiállításokban és mindannyiszor kitüntetések aratott.

Végül, hogy az erdészeti szakszolgálatban állók és azok családainak anyagi helyzetéről való gondoskodás sem kerülte el figyelmét, bizonyítják:

a) az özvegyek és árvák segélyezésére szolgáló és ma mintegy 8000 frt tőkével bíró „Wagner“ alapítvány és

b) a magyar erdőtisztek és altisztek segélyezésére szánt és kerekszámban 17.000 frt tőkével bíró alapítvány.

Midőn ezekben vázlatosan előadtam volna az egyesület működésének 20 évi eredményét, 20 év előtti és jelenlegi anyagi helyzetét; kiváló örömömre szolgál az országos erdészeti egyesület tagjait immár saját székházukban üdvözölhetni.

Beszédem záradékaul legyen szabad azon reményemnek kifejezést adni, hogy az a szellem, az az ügyszeretet és az az óvatosság, mely lehetővé tette, hogy az egyesület rövid 20 év alatt ily szellemi és anyagi eredményeket volt képes felmutatni, továbbra is, szent ereklyeként, meg fog őriztetni, a magyar erdészeknek és az országos erdészeti egyesület tagjainak nagy családjában és abban fíról-fíra szálland s az általunk elvetett magból százados terepély tölgyet fog nevelni.